

“ મીઠા બાળકો - આત્મા રૂપી જ્યોતમાં જ્ઞાન - યોગનું ધૃત નાખો તો જ્યોતિ જાગતી રહેશે , જ્ઞાન અને યોગ નો કોન્ટ્રાસ્ટ (તફાવત) સારી રીતે સમજવાનો છે ”

પ્રશ્ન :- બાપનું કાર્ય પ્રેરણાથી નથી ચાલી શકતું, એમને અહીંયા આવવું જ પડે કેમ?

ઉત્તર :- કારણ કે મનુષ્યોની બુદ્ધિ બિલકુલ તમોપ્રધાન છે. તમોપ્રધાન બુદ્ધિ પ્રેરણાને કેચ (સમજી) નથી કરી શકતી. બાપ આવે છે ત્યારે તો કહેવાય છે છોડ ભી દે આકાશ સિંહાસન....

ગીત :- છોડ ભી દે આકાશ સિંહાસન

ઓમ શાંતિ ! ભક્તોએ આ ગીત બનાવ્યું છે. હવે આનો અર્થ કેવો સરસ છે. કહે છે આકાશ સિંહાસન છોડીને આવો. હવે આકાશ તો છે આ. આ છે રહેવાનું સ્થાન. આકાશ થી તો કોઈ ચીજ આવતી નથી. આકાશ સિંહાસન કહે છે. આકાશ તત્ત્વમાં તો તમે રહો છો અને બાપ રહે છે મહત્ત્વ માં. એને બ્રહ્મ અથવા મહત્ત્વ કહે છે, જ્યાં આત્માઓ નિવાસ કરે છે. બાપ આવશે પણ જરૂર ત્યાંથી. કોઈ તો આવશે ને. કહે છે આવીને અમારી જ્યોત જગાડો. ગાયન પણ છે-એક છે આંધળાની ઓલાદ આંધળા અને બીજા છે સજજે(સજજન) ની ઓલાદ સજજે(સજજન). ધૃતરાષ્ટ્ર અને યુધિષ્ઠિર નામ દેખાડે છે. હવે આ તો ઓલાદ છે રાવણની. માયા રૂપી રાવણ છે ને. બધાની રાવણ બુદ્ધિ છે, હવે તમે છો ઈશ્વરીય બુદ્ધિ. બાપ તમારી બુદ્ધિનું હવે તાળું ખોલી રહ્યાં છે. રાવણ તાળું બંધ કરી દે છે. કોઈ કોઈ વાતને નથી સમજતાં તો કહે છે આ તો પથ્થરબુદ્ધિ છે. બાપ આવીને અહીંયા જ્યોત જગાડશે ને. પ્રેરણા થી થોડી કામ થાય છે. આત્મા જે સતોપ્રધાન હતી, તેની તાકાત હવે ઓછી થઈ ગઈ છે. તમોપ્રધાન બની ગઈ છે. એકદમ ઝુન્ઝાર બની ગઈ છે. મનુષ્ય કોઈ મરે છે તો તેમનો દીવો પેટાવે છે. હવે દીવો કેમ પેટાવે છે? સમજે છે જ્યોત બુજાઈ જવાથી અંધારું ન થઈ જાય એટલે જ્યોત પેટાવે છે. હવે અહીંયાની જ્યોત જગાડવા થી ત્યાં કેવી રીતે પ્રકાશ થશે? કાંઈ પણ સમજતાં નથી. હવે તમે સમજદાર બુદ્ધિ બનો છો. બાપ કહે છે હું તમને સ્વચ્છ બુદ્ધિ બનાવું છું. જ્ઞાન ધૃત નાખું છું. છે આ પણ સમજાવાની વાત. જ્ઞાન અને યોગ બંને અલગ ચીજ છે. યોગ ને જ્ઞાન નહીં કહેશું. કોઈ સમજે છે ભગવાને આવીને આ પણ જ્ઞાન આપ્યું ને કે મને યાદ કરો. પરંતુ આને જ્ઞાન નહીં કહેશું. આ તો બાપ અને બાળકો છે. બાળકો જાણે છે કે આ આપણાં બાબા છે, આમાં જ્ઞાનની વાત નહીં કહેશું. જ્ઞાન તો વિસ્તાર છે. આ તો ફક્ત યાદ છે. બાપ કહે છે મને યાદ કરો, બસ. આ તો સાધારણ વાત છે. આને જ્ઞાન નથી કહેવાતું. બાળકે જન્મ લીધો તો જરૂર બાપને યાદ કરશે ને. જ્ઞાન નો વિસ્તાર છે. બાપ કહે છે મને યાદ કરો-આ જ્ઞાન ન થયું. તમે સ્વયં જાણો છો, આપણે આત્મા છીએ, આપણાં બાપ પરમ આત્મા, પરમાત્મા છે. આને જ્ઞાન કહેશું કે? બાપ ને પોકારે છે. જ્ઞાન તો છે નોલેજ, જેમ કોઈ એમ.એ.ભણે છે, કોઈ બી.એ. ભણે છે, કેટલી બધી પુસ્તકો વાંચવી પડે છે. હવે બાપ તો કહે છે તમે મારાં બાળકો છો ને, હું તમારો બાપ છું. મારાં થી જ યોગ લગાવો અર્થાત યાદ કરો. આને જ્ઞાન નહીં કહેશું. આપ બાળકો તો છો જ. આપ આત્માઓ ક્યારેય વિનાશને નથી પામતી. કોઈ મરી જાય છે તો તેમની આત્મા ને બોલાવે છે, હવે તે શરીર તો ખતમ થઈ ગયું. આત્મા ભોજન કેવી રીતે ખાશે? ભોજન તો છતાં પણ બ્રાહ્મણ ખાશે. પરંતુ આ બધો છે ભક્તિમાર્ગનો રિવાજ. એવું નથી કે આપણાં કહેવાથી તે ભક્તિમાર્ગ બંધ થઈ જશે. તે તો ચાલતો જ આવે છે. આત્મા તો એક શરીર છોડી જઈ બીજું લે છે.

બાળકોની બુદ્ધિમાં જ્ઞાન અને યોગનો કોન્ટ્રાસ્ટ સ્પષ્ટ હોવો જોઈએ. બાપ જે કહે છે મને યાદ કરો, આ જ્ઞાન નથી. આ તો બાપ ડાયરેક્શન (માર્ગદર્શન) આપે છે, આને યોગ કહેવાય. જ્ઞાન છે સૃષ્ટિ ચક્ર કેવું ફરે છે-તેનું નોલેજ. યોગ અર્થાત યાદ. બાળકોની ફરજ છે બાપ ને યાદ કરવાં. તે છે લૌકિક, આ છે પારલૌકિક. બાપ કહે છે મને યાદ કરો. તો જ્ઞાન અલગ ચીજ થઈ ગઈ. બાળકને કહેવું પડે છે શું કે બાપને યાદ કરો. લૌકિક બાપ તો જન્મતા જ યાદ રહે છે. અહીંયા બાપની યાદ અપાવી પડે છે. આમાં મહેનત લાગે છે. સ્વયંને આત્મા સમજી બાપને યાદ કરો-આ ખુબ મહેનતનું કામ છે. ત્યારે બાબા કહે છે યોગમાં રહી નથી શકતાં. બાળકો લખે છે-બાબા યાદ ભૂલાય જાય છે. એવું નથી કહેતા કે જ્ઞાન ભૂલાય જાય છે. જ્ઞાન તો બહુજ સહજ છે. યાદ ને જ્ઞાન નથી કહેવાતું, આમાં

માયાનાં તોફાન બહુજ આવે છે. ભલે જ્ઞાનમાં કોઈ બહુજ હોશિયાર છે, મુરલી ખુબ સારી ચલાવે છે પરંતુ બાબા પૂછે છે-યાદનો ચાર્ટ નીકાળો, કેટલો સમય યાદ કરો છો? બાબાને યાદ નો ચાર્ટ યથાર્થ રીતે બનાવીને દેખાડો. યાદની જ મુખ્ય વાત છે. પતિત જ પોકારે છે કે આવીને પાવન બનાવો. મુખ્ય છે પાવન બનવાની વાત. આમાં જ માયાનાં વિઘ્ન પડે છે. શિવ ભગવાનુવાચ-યાદમાં બધાં બહુજ કાચ્યા છે. સારા-સારા બાળકો જે મુરલી તો સરસ ચલાવે છે પરંતુ યાદમાં બિલકુલ કમજોર છે. યોગથી જ વિકર્મ વિનાશ થાય છે. યોગથી જ કર્મેન્દ્રિયો બિલકુલ શાંત થઈ શકે છે. એક બાપનાં સિવાય બીજું કોઈ યાદ ન આવે, કોઈ દેહ પણ યાદ ન આવે. આત્મા જાણે છે આ આખી દુનિયા ખલાસ થવાની છે, હવે આપણે જઈએ છે પોતાનાં ઘરે. પછી આવશું રાજધાનીમાં. આ સદેવ બુદ્ધિમાં રહેવું જોઈએ. જ્ઞાન જે મળે છે તે આત્મામાં રહેવું જોઈએ. બાપ તો છે યોગેશ્વર, જે યાદ શીખવાડે છે. હકીકતમાં ઈશ્વરને યોગેશ્વર નહીં કહેશું. તમે યોગેશ્વર છો. ઈશ્વર બાપ કહે છે મને યાદ કરો. આ યાદ શિખવાડવા વાળા ઈશ્વર બાપ છે. એ નિરાકાર બાપ શરીર દ્વારા સંભળાવે છે. બાળકો પણ શરીર દ્વારા સંભળે છે. ઘણાં તો યોગમાં બહુજ કાચ્યા છે. બિલકુલ યાદ કરતાં જ નથી. જે પણ જન્મ-જન્માંતર નાં પાપ છે બધાની સજા ખાશે. અહીંયા આવીને જેઓ પાપ કરે છે તે તો વધારે જ સો ગુણા સજા ખાશે. જ્ઞાનની ટીક-ટીક તો બહુજ કરે છે, યોગ બિલકુલ જ નથી જેનાં કારણે પાપ ભસ્મ નથી થતાં, કાચાં જ રહી જાય છે એટલે સાચી-સાચી માળા ૮ ની બની છે. ૮ રત્ન ગવાય છે. ૧૦૮ રત્ન ક્યારેય સંભળ્યાં છે? ૧૦૮ રત્નોની કોઈ ચીજ નથી બનાવતાં. ઘણાં છે જે આ વાતોને પૂરું સમજતાં નથી. યાદ ને જ્ઞાન નથી કહેવાતું. જ્ઞાન સૃષ્ટી ચક્રને કહેવાય છે. શાસ્ત્રોમાં જ્ઞાન નથી, તે શાસ્ત્ર છે ભક્તિમાર્ગનાં. બાપ સ્વયં કહે છે હું એનાથી નથી મળતો. સાધુઓ વગેરે બધાનો ઉદ્ધાર કરવા હું આવું છું. તેઓ સમજે છે બ્રહ્મમાં લીન થવાનું છે. પછી ઉદાહરણ આપે છે પાણીનાં બુદબુદાનું. હવે તમે એવું નહીં કહો. તમે તો જાણો છો આપણે આત્માઓ બાપનાં બાળકો છીએ. “મામેકમ યાદ કરો” આ અક્ષર પણ કહે છે પરંતુ અર્થ નથી સમજતાં. ભલે કહી દે છે અમે આત્મા છીએ પરંતુ આત્મા શું છે, પરમાત્મા શું છે-આ જ્ઞાન બિલકુલ નથી. આ બાપ જ આવીને સંભળાવે છે. હવે આપ જાણો છો આપણું આત્માઓનું ઘર એ છે. ત્યાં આખો સીજરો (વિભાગ) છે. દરેક આત્માને પોત-પોતાનો પાર્ટ મળેલો છે. સુખ કોણ આપે છે, દુઃખ કોણ આપે છે-આ પણ કોઈને ખબર નથી.

ભક્તિ છે રાત, જ્ઞાન છે દિવસ. ૬૩ જન્મ તમે ધક્કા ખાઓ છો. પછી જ્ઞાન આપું છું તો કેટલો સમય લાગે છે? સેકન્ડ. આ તો ગવાયેલું છે સેકન્ડમાં જીવનમુક્તિ. આ તમારાં બાપ છે ને, એજ પતિત-પાવન છે. એમને યાદ કરવાથી તમે પાવન બની જશો. સતયુગ, ત્રેતા, દ્વાપર, કળયુગ આ ચક્ર છે. નામ પણ જાણે છે પરંતુ પથ્થર બુદ્ધિ એવાં છે, સમય ની કોઈને ખબર નથી. સમજે પણ છે ધીર કળયુગ છે. જો કળયુગ હજી પણ ચાલશે તો વધારે જ ધીર અંધારું થઈ જશે એટલે ગવાયેલું છે-કુંભકરણની નિંદ્રામાં સૂતેલાં હતાં અને વિનાશ થઈ ગયો. થોડું પણ જ્ઞાન સંભળે છે તો પ્રજા બની જાય છે. ક્યાં આ લક્ષ્મી-નારાયણ, ક્યાં પ્રજા! ભણાવવા વાળા તો એક જ છે. દરેકની પોત-પોતાની તકદીર છે. કોઈ તો સ્કોલરશીપ લઈ લે છે, કોઈ નપાસ થઈ જાય છે. રામને બાણની નિશાની કેમ આપી છે? કારણ કે નપાસ થયાં. આ પણ ગીતા પાઠશાળા છે, કોઈ તો કાંઈ પણ માર્ક લેવાનાં લાયક નથી. હું આત્મા બિંદુ છું, બાપ પણ બિંદુ છે, એવી રીતે એમને યાદ કરવાનાં છે. જે આ વાતને સમજતાં પણ નથી, તે શું પદ પામશે! યાદમાં ન રહેવાથી ખુબ નુકશાન થઈ જાય છે. યાદનું બળ બહુજ કમાલ કરે છે, કર્મેન્દ્રિયો બિલકુલ શાંત, શીતળ થઈ જાય છે. જ્ઞાનથી શાંત નહિ થશે, યોગનાં બળથી શાંત થશે. ભારતવાસી પોકારે છે કે આવીને અમને તે ગીતાનું જ્ઞાન સંભળાવો, હવે કોણ આવશે? કૃષ્ણની આત્મા તો અહીંયા છે. કોઈ સિંહાસન પર થોડી બેસે છે, જેમને બોલાવે છે. જો કોઈ કહે અમે કાઈસ્ટની આત્માને યાદ કરીએ છીએ. અરે તે તો અહીંયા જ છે, તેમને શું ખબર કે કાઈસ્ટની આત્મા અહિયાં જ છે, પાછી જઈ નથી શકતી. લક્ષ્મી-નારાયણ, પહેલાં નંબર વાળાને જ પુરા ૮૪ જન્મ લેવાનાં છે તો બીજા પછી પાછાં જઈ કેવી રીતે શકે. તે બધો હિસાબ છે ને. મનુષ્ય તો જે કાંઈ બોલે છે તે બધું જુઠું. અડધોકલ્પ છે જુઠખંડ, અડધોકલ્પ છે સચખંડ. હમણાં તો દરેકને સમજાવું જોઈએ-આ સમયે બધાં નર્કવાસી છે પછી સ્વર્ગવાસી પણ ભારતવાસી જ બને છે. મનુષ્ય કેટલાં વેદ, શાસ્ત્ર, ઉપનિષદ વગેરે વાંચે છે, શું એનાથી મુક્તિને પામશે? ઉતરવાનું તો છે જ. દરેક ચીજ સતી, રજો, તમોમાં જરૂર આવે છે. ન્યુ વર્લ્ડ (નવી દુનિયા) કોને કહેવાય છે, કોઈને પણ આ જ્ઞાન નથી. આ તો બાપ સમ્મુખ બેસી સમજાવે છે. દેવી-દેવતા ધર્મ ક્યારે, કોણે સ્થાપન કર્યો-ભારતવાસીઓને કાંઈ પણ ખબર નથી. તો બાપએ સમજાવ્યું છે-જ્ઞાનમાં ભલે કેટલાં પણ સારા છે પરંતુ યોગમાં ઘણાં બાળકો નપાસ છે. યોગ નથી તો વિકર્મ વિનાશ નહીં થશે, ઊંચ પદ નહીં પામશે. જે યોગમાં મસ્ત છે તે ઊંચ પદ પામશે. તેમની

કર્મેન્દ્રિયો બિલકુલ શીતળ થઈ જાય છે. દેહ સહિત બધુંજ ભૂલી દેહી-અભિમાની બની જાય છે. આપણે અશરીરી છીએ હવે જઈએ છીએ ઘરે. ઉઠતાં-બેસતાં સમજો-હવે આ શરીર તો છોડવાનું છે. આપણે પાર્ટ ભજવ્યો, હવે જઈએ છે ઘરે. જ્ઞાન તો મળ્યું છે, જેમ બાપમાં જ્ઞાન છે, એમને તો કોઈને યાદ નથી કરવાનાં. યાદ તો આપ બાળકોએ કરવાનું છે. બાપને જ્ઞાનનાં સાગર કહેવાય છે. યોગનાં સાગર તો નહીં કહેશે ને. ચક્રનું નોલેજ સંભળાવે છે અને સ્વયંનો પણ પરિચય આપે છે. યાદ ને જ્ઞાન નથી કહેવાતું. યાદ તો બાળકો ને સ્વતઃજ આવી જાય છે. યાદ તો કરવાનું જ છે, નહીં તો વારસો કેવી રીતે મળશે? બાપ છે તો વારસો જરૂર મળે છે. બાકી છે નોલેજ. આપણે ૮૪ જન્મ કેવી રીતે લઈએ છીએ, તમોપ્રધાન થી સતોપ્રધાન, સતોપ્રધાન થી તમોપ્રધાન કેવી રીતે બનીએ છીએ, આ બાપ સમજાવે છે. હવે સતોપ્રધાન બનવાનું છે બાપની યાદથી. આપ રુહાની બાળકો રુહાની બાપનાં પાસે આવ્યાં છો, એમને શરીર નો આધાર તો જોઈએ ને. કહે છે હું વૃદ્ધ તનમાં પ્રવેશ કરું છું. છે પણ વાનપ્રસ્થ અવસ્થા. હવે બાપ આવે છે ત્યારે આખી સૃષ્ટિનું કલ્યાણ થાય છે. આ છે ભાગ્યશાળી રથ, આમનાથી કેટલી સર્વિસ થાય છે. તો આ શરીરનું ભાન છોડવાનાં માટે યાદ જોઈએ. આમાં જ્ઞાનની વાત નથી. વધારે યાદ શીખવાડવાની છે. જ્ઞાન તો સહજ છે. નાનું બાળક પણ સંભળાવી દે. બાકી યાદમાં જ મહેનત છે. એકની યાદ રહે, આને કહેવાય છે અવ્યભિચારી યાદ. કોઈનાં શરીરને યાદ કરવું - તે છે વ્યભિચારી યાદ. યાદથી બધાને ભૂલી અશરીરી બનવાનું છે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદપ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. યાદનાં બળથી પોતાની કર્મેન્દ્રિયોને શીતળ, શાંત બનાવવાની છે. કુલ પાસ થવાં માટે યથાર્થ રીતે બાપને યાદ કરી પાવન બનવાનું છે.
2. ઉઠતાં-બેસતાં બુદ્ધિમાં રહે કે હવે આપણે આ જૂનું શરીર છોડી પાછાં ઘરે જઈશું. જેમ બાપમાં બધું જ્ઞાન છે, એવાં માસ્ટર જ્ઞાન સાગર બનવાનું છે.

વરદાન :-

લોહ સમાન આત્માને પારસ બનાવવા વાળા માસ્ટર પારસનાથ ભવ

તમે બધાં પારસનાથ બાપનાં બાળકો માસ્ટર પારસનાથ છો-તો કેવી પણ લોહ સમાન આત્મા હોય પરંતુ તમારાં સંગથી લોહ પણ પારસ બની જાય. આ લોહ છે - એવું ક્યારેય નહીં વિચારતાં. પારસનું કામ જ છે લોહને પારસ બનાવવું. આજ લક્ષ અને લક્ષણ સદા સ્મૃતિમાં રાખી દરેક સંકલ્પ, દરેક કર્મ કરજો, ત્યારે અનુભવ થશે કે મુજ આત્માની લાઈટની કિરણો અનેક આત્માઓને ગોલ્ડન બનાવવાની શક્તિ આપી રહી છે.

સ્લોગન :-

દરેક કાર્ય સાહસથી કરો તો સર્વનું સમ્માન પ્રાપ્ત થશે.